

Wojciech Twardowski

Radom - Mury obronne. Stanowisko 5

Informator Archeologiczny : badania 3, 382-383

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

s poziomo ułożonych bierwion drewnianych oraz materiału ceramicznego i żelaznego datowanego na XIII-XIV wiek.

Waretwa ta jest najprawdopodobniej pozostałością po założeniach grodowych i z istnieniem grodu należy się tutaj liczyć w części dzisiejszego dziedzińca wschodniego oraz częściowo pod wschodnim skrzydłem sanku.

Dalsze wykopy dostarczyły materiału archeologicznego z okresu od IV do XII wieku.

Badania miały na celu uosytelnienie zalegania starych murów i określenie ich chronologii dla potrzeb rekonstrukcji.

Badania będą kontynuowane w następnym sezonie wykopaliskowym w zależności od potrzeb architektonicznych.

PYRZYCE - powiat

patrz badania penetracyjne

RADOM- Mury obronne
Stanowisko 5

Radomskie Towarzystwo Naukowe

Badania prowadził mgr Wojciech Twardowski.
Finansował WKZ w Kielcach. Czwarty sezon badań, drugi sezon badań nawierzchni średniowiecznej. Osadnictwo średniowieczne, ślady osadnictwa nowożytnego.

Badanie prowadzone były w ramach nadzoru archeologicznego przy pracach związanych z badaniem i rekonstrukcją murów miejskich. Kierownictwo ogólne sprawował doc.dr inż. architekt Andrzej Gruszecki.

W okresie od 1.V do 15.VI kontynuowano sześćdziesięcioletnie badania u wylotu bramy krakowskiej w stronę rynku. Odsłonięto dalsze fragmenty nawierzchni drewnianej, sbudowanej z przepożowionych belek. Podposiomen belek natrafiono na grubą warstwę fassyny z kamieniami. Poniżej odsłonięto bruk kamienny, ułożony na glinie, który należy uznać za najstarszy poziom nawierzchni miasta średniowiecznego. Najbardziej czytelny układ warstw saobeerwowano przy wylocie bramy w stronę miasta; należy więc przypuszczać, że tutaj właśnie saosynwały się nawierzchnie ulicy miejskiej.

W osacie ekeploracji odkryto w osawianych warstwach: drobne ułamki naczyń średniowiecznych, kości swiersząt, żelazną podkowę, liczne ścinki skóry oraz kilkanaście fragmentów obuwia.

Na podstawie układu stratygraficznego i analizy uzyskanych materiałów, poszczególne poziomy nawierzchni należy datować odpowiednio w granicach wieków XIV i XV. Badania będą kontynuowane.

ROKITNICA, pow. Złotoryja

**Instytut Historii Architektury
Sztuki i Techniki Politechniki
Wrocławskiej**

Badania prowadzili mgr inż. Jadwiga Pienkowska,

mgr Małgorzata Niemosyk, mgr inż. arch. Ernest

Niemosyk, mgr inż. arch. Stanisław Nedekesa.

Drugi sezon badań. Zamek z XIV wieku.

Celem badań było dalsze rozpoznanie charakteru sabbudowy zamku oraz ustalenie kolejnych faz sabbudowy i określenia ich chronologii.

Odsłonięto fragmenty kaplicy, fundamenty presbiterium sam-